

jeg kan ikke forstaa og ikke finde politisk Mening i, at man foreslaar, naar der er Tale om nogle Forandringer omkring ved vore Jærnbåner eller de forskellige Egne af Landet, Flytning eller Ombygning af Stationer, saa at gøre dette ved Hjælp af Statslaan. Det er en saa forunderlig finansiel Ordning, at den overstiger mine finansielle Begreber om en god Statshusholdning. Og derfor kan jeg ikke tiltræde dette Forslag. Vi kunne komme vidt paa den Vej. Gaa vi ind paa dette her, er der ingen, der hører os for, at vi ikke til næste Aar møde Forlangender fra den højtærede Indenrigsminister eller maaske en ny Indenrigsminister om, at naar der skal bygges om paa en eller anden Bane-gaard her i Landet, skulle vi have Statslaan. Maaske vi endogjaa kunne saa vidt, at, naar der bliver Tale om en Smule Holde-plads til et Par Hundrede Kroner, vil Ministeren straks forlange et Par Statsobligationer udstedte; det vilde være i Flugt med, hvad der her foreslaas. Det er en ny Praksis, som her søges indført, og som jeg er bange for at saa indført her i Tinget. Jeg er vis paa, at der ikke er et eneste Medlem her i Tinget, som vil paastaa, at det er finansielt uoverkommeligt for Landet at flytte Viborg Station uden at saa Statslaan. Jeg hørte nøje efter, hvad den ærede Ordfører sagde, og han sagde, at det var ogsaa hans Mening, at finansielt vilde der ikke være noget Vejen for at undvære Statslaan, og efter hans sidste Udtalelse var han endogjaa meget nødig gaaet til at stille dette Statslaansforslag, men han havde gjort det for at bevæge Landstinget til saa at gaa med til Flytningen af Viborg Station. Det forekommer mig ogsaa noget underligt. Et Landstinget saa let at saa med til Flytninger og Forandringer, som det ellers er imod, at man blot behøver at byde det høje Ting en Smule Statslaan, saa gaar det paa med krum Hals uden Hensyn til sit tidligere Standpunkt. Jeg ved ikke, om det er derfor, de have ment, vi absolut skulle have et saadant Statslaan, for at Forslaget kunde komme op til Landstinget i en anden Skikkelse end tidligere; men saaledes var min Opfattelse af den ærede Ordførers Udtalelse, og jeg tror, det er vanskeligt at saa anden Opfattelse end, at den ærede Ordfører vil have Statslaansparagraffen sat ind som en Slags Løffemad, en Slags Present til det andet Ting, for at det saa endelig skulde gaa med til at flytte Viborg Station. Jeg kan dog ikke tænke mig, at Landstinget ser finansielt paa Sagerne paa den Maade, at Ting, som Landstinget ellers ikke vil have at gøre med, gaar Landstinget med til med

saa Dødsforagt, saa snart Pengene maa laanes til det. Jeg synes, at en sliq Karakteristik af Landstinget er noget underlig, og jeg vil ærlig tilstaa, at jeg turde ikke have givet en sliq Karakteristik af Landstinget; den maa staa for den ærede Ordførers Regning. Altsaa, for det første, fordi det er finansielt aldeles unødvendigt at optage Statslaan, vil jeg stemme imod dette Endringsforslag, som er stillet af Ordføreren, og anbefale andre at gøre det samme. Men der er ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg vil stemme imod, og det er den, at jeg ikke vil binde mig til Konsekvenserne; jeg vil ikke være med til at tage de Konsekvenser, som dette Forslag kan bringe med sig. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at være lidt forsigtige med at binde sig og skabe lige Præcedenser, som her staves, thi det kan jo dog vel ikke være Meningen, at man for Eftertiden, saa snart der skal gøres en lille Smule ekstraordinært et eller andet Sted ved Jærnbånerne her i Landet, straks skal op med en Laaneparagraf, da der ellers ikke kan blive gjort noget.

Lüttichau: Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at der er indkaldt paa sædvanlig Maade til det sidste Udvalgs møde, der er holdt angaaende denne Sag, og derfor behøver jeg ikke at komme ind paa dette Punkt. Jeg vil da blot ligesom den ærede Ordfører, skønt det maaske ogsaa er overflødig, fralægge mig det Stin, at jeg kunde have givet Meddelelse til den Avis, det Blad, som har sat det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds (A. Nielsen) i saa stærk Affekt. Jeg skal da blot høre, at jeg hverten korresponderer til det Blad eller til andre Blade og heller ikke i private Breve har givet mig af med at angive denne Sags Stilling i Rigsdagen, og hvad specielt Sagens Stilling, belyst fra det andet Tings Standpunkt, angaar, saa kunde jeg saa meget vanskelige se mig i Stand til at give Meddelelser i saa Henseende, som jeg paa det Tidspunkt, da Udvalget traadte sammen, aldeles ikke kendte Landstingets Stilling til denne Sag. Og med Hensyn til det, der nu foreligger i Dag, da vi behandle dette Lovforslag, saa skal jeg ligeledes finde mig foranlediget til at erklære, at mig bekendt har Landstinget ikke afgivet noget som helst bindende, uidentings eller indentings, i denne Retning. Imidlertid er det mit og manges Ønske her i Folketinget, at dette evindelige Spørgsmaal maatte komme ud af Folketingets Dagsorden, og at det maatte komme ud deraf paa en heldig Maade. Og efter hvad Folketinget ikke en,